

(Peter Vansač) Istá legenda hovorí, že pri dverách jedného domu sa zastavil Ježiš, ticho zaklopal a povedal: „Prichádzam k tebe, aby som ti pomohol v práci.“ Spoza dverí sa ozval netrpezlivý hlas: „Počkaj, nevyrušuj, mám dôležitú prácu, príd' neskoršie!“ A Ježiš odišiel. Prišiel neskoršie a povedal: „Prichádzam, aby som sa s tebou potešil.“ Spoza dverí sa ozvalo: „Nevyrušuj, mám priateľov, musím sa im venovať.“ A Ježiš odišiel. Prišiel neskôr: „Prišiel som, aby som ťa potešil a uľavil ti v bolestiach.“ Spoza dverí sa ozval slabý hlas muža všetkými opusteného a ležiaceho v posteli. Ježiš otvoril dvere a pomaly kráčal k posteli, ale keď prišiel, bolo neskoro. A v tom bola tragédia tohto človeka. Po celý život ho odmietal a keď ho chcel prijať, už bolo neskoro.

Ako úplne inak sa správali slepci v dnešnom evanjeliu. Ježiš odchádza z Jericha, ale oni mu nedovolia odísť. Volajú za ním, aby sa nad nimi zmlouval. On sa dotkne ich očí a povie: „Nech sa vám stane, ako ste uverili.“ A oči sa im otvorili. Stretnutie s Ježišom má vždy zmysel, či sme zdraví, alebo chorí.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)